

Moralsk Opprustning-besøk

på Notodden i går som Norsk Hydros gjester Idag går turen til Rjukan

Engelske og norske representanter forteller om bevegelsens arbeide for å forme verdensbildet etter dr. Frank N. D. Buchmans lære.

Som kjent har medlemmer av Norsk Hydros produksjonsutvalg i sommer besøkt Sveits der de har deltatt i Moralsk Opprustnings konferanser i Caux. Norsk Hydro med generaldirektør Eriksen i spissen er meget interessert i Moralsk Opprustnings-bevegelsen og har i disse dager invitert 8 representanter for bevegelsen til å besøke Notodden, Rjukan og Herøya.

I går var representantene på Notodden og i samband med besøket ble det i går kveld arrangert en sammenkomst for endel innbudte, ca. 30 i tallet, på Kasino, der det ble fortalt om virksomheten. De innbudte var vesentlig folk knyttet til Norsk Hydro, av andre tilstedeværende så en blant annet sokneprest Heltne og personalsjef Johan Magnussen. I dag reiser de besøkende til Rjukan.

Overingeniør Helland ønsket innledningsvis gjestene og de innbudte velkommen og sa at Norsk Hydro med generaldirektøren i spissen var meget interessert i Moralsk Opprusting — et arbeid for en ideologi som gjorde det verd å leve her på jorden — en jord en nå måtte si var kommet langt ut på skråplanet. Etter å ha pekt på at ungdommen sluttet sterkt opp om bevegelsen sa overingeniøren at besøket i N. R. A. som er den internasjonale betegnelse på organisasjonen, i Caux i Sveits i sommer gjorde et godt inntrykk på deltakerne og det hadde slått ham med hvilken absolutt ærlighet de unge, spesielt, hadde gransket seg selv.

Overingeniør Helland ga så ordet til mr. Edward Goulding som først pekte på at det som hadde slått de fleste i Caux var at det var så mange som var grepet av en idé. Særlig hadde det gjort inntrykk å se kommunistene som i årrekkker hadde kjempet for et klasseløst samfunn, her å finne det klasselese samfunn. Videre hvordan de fra nederlagslandene i den siste krigen ble glade over på en reell bas av ærlighet fikk være med i verdenssamfunnet. Den japanske delegasjon f. eks. hadde uttrykt håpet om i framtiden å kunne bli eksperter i moralsk opprusting. — De hadde også sagt at Sovjet hadde vunnet terreng i Asia fordi de forsto å drive ideologisk krigføring. Derfor måtte vi finne en idé som var stor nok til å tilfredsstille våre dybeste lengsler.

Frk. Mølle Cecilie Lauritsen fra Asker, talte også for Moralsk Opprusting. Hun fortalte at hun var

datter av en industrimann og hun interesserte seg for det som var bak industrien og trodde å forstå at hjemmene var kraftkilder her. Hun hadde virket for bevegelsen i Tyskland og Skottland og siterte Frank Buchman som hadde sagt at den idé som behersker dokkarbeiderne også behersket landet. Etter å ha nevnt eksempler på hvordan organisasjonsfolk hadde gått i seg selv pekte hun på den betydningen Norsk Hydro kunne ha for Norge i samband med bevegelsen.

Valdemar Hansteen jr., Stavanger, pointerte at en måtte begynne med seg selv. Det var det en ville i Moralsk Opprusting. Han pekte på de kravene en måtte stille og forklarte at han tidligere hadde brukt en masse energi til overfor sine kjente å dekke over sitt virkelige jeg. Men så oppdaget han gjennom Moralsk Opprusting at det ikke var vanskelig å leve i verden og nå nærer han ikke lenger noen bekymring for hvordan det skulle gå med freden og den sosiale rettferdighet. Han siterte en tysk kommunist som hadde sagt at Caux var Internasjonalen i praksis.

Moralsk Opprusting var ikke anti-kommunistisk eller anti-kapitalistisk. Det ville forvandling for begge retninger. Verden sto i dag overfor et enten eller og Caux var nå blitt et sentrum for den åndelige gjenoppbygging i Europa, sluttet taleren.

Det ble så vist en rekke fargelysbilder fra det vakre Caux fra sammenkomstene der i sommer og en fikk se representanter fra nær sagt alle verdens nasjoner der diskutere problemene sammen. Mr. Ellington

7.12.1950

Notodden

05 04 057

Eddy som viste bildene kommenterte dem med sitater fra kjente menn og kvinner som hadde besøkt Caux. Det han sa kan sammenfattes i at Moralsk Opprusting kjemper for å virkeliggjøre den lengselen det er i hjertene etter å marsjere sammen, å få samarbeide mellom dem som er uenige og bevegelsen mener å ha et positivt alternativ til klassekampen. Det ble også sagt at uten Caux-atmosfæren ville en ikke kunne oppnå resultater i Lake Success.

Skal vi oppleve en verdensomspennende renessanse av nye krefter, spurte mr. Eddy. Avgjørelsen ligger i dine hender, svarte han selv.

Overingeniør Helland fikk så ordet igjen og sa at etter at de innbudte nå var blitt kjent med gjestene fra Caux trodde han en ville forstå at de var realister og ikke en obskurd sekt av verdensfjerne idealister. Vi ser etter en ny veg som kan føre oss ut av uforet.

For en industri er det, fortsatte overingeniøren, et være eller ikke være at det hersker gode forhold innen industrien. Han hadde særskilt lagt merke til hvordan bevegelsen hadde ryddet opp i gamle misforståelser. — Han gikk ut fra at N. R. A. arbeidet i det skjulte bak jernteppet og spurte mr. og mrs. Stovey fra Hongkong som var tilstede om de når de kom tilbake til Kina kunne virke for bevegelsen.

Mr. Stovey fikk ordet og svarte på spørsmålet med en lengere beskrivelse av sine og hustruens opplevelser i Kina.

Dere som var i Caux hørte kanskje en doktor fra Korea som sa at når De Forente Nasjoner hadde seiret i Korea ville det bare være grus og blod igjen men her i Caux har jeg lært hva demokrati er, siterte mr. Stovey. Han fortalte så at det var for 2½ år siden han og hans hustru kom til Kina der han arbeidet i shippingbransjen. Der fikk vi se en idé overta et helt land, sa han, vi følte da at vi måtte bruke vår tid til å

7.12.1950 ... NOTISSEN

finne en idé som var den andre overlegen. Det er det vi har gjort i Europa. Kommunistenes propaganda der ute så frihet for alle. Det resulterte i streiker og oppløp som regjeringa sto maktesløs overfor, fordi den uanset å holde løfter, hadde en lav moral og var ikke særlig. Det var gode viljen for kommunistene, og Kina som har like mange bra mennesker som andre manglet en forenende ideologi og kommunistene fikk seieren uten større kamp. Men som et eksempel mot «det nytter ikke» mentaliteten nevnte taleren at folkets motstand mot skolens nye lærebøker hadde vært så sterk, at regjeringen hadde måttet inndra dem igjen. Imidlertid ble frykten etterhvert rådende, mange forsvant blant annet ved rassistar, det hadde de selv vært vitner til. — Ideologi er noe som forandrer menneskene og den måten de lever på, sa taleren, og nevnte at det var en kommunist som hadde sagt at det var to ideologier, Lenin — Stalins eller Buchmans. «Og alle mistet alt» kan komme til å stå på menneskenes gravsten, sa taleren og pekte på at det var friheter vi kunne være uten. Bl. a. friheten til å være selvsikker. I de 10 måneder vi tilbrakte i Shanghai så vi ikke noe arbeidernes paradisi, sa taleren, og sluttet med å si at en skulle kjempes for det som var rett — ikke for å ha rett. Den nye ånd han hadde sett mellom arbeidere og arbeidsgivere i Norge det var noe å ta med bak jernteppet.

Etter mr. Stoveys tale fikk Johan Magnussen ordet og spurte, etter å ha sagt at han var litt skeptisk overfor bevegelsen som han ikke kjente så nøye — hvordan den ble finansiert og hvem det var som sto bak bevegelsen, hvilket land, organisasjon eller religion.

Dr. Jim Cooper svarte Magnussen med et spørsmål. Hvem finansierte motstandsbevegelsen i Norge under krigen. Han hadde hatt inntrykk av at det var hele folket. Min far var skotsk gruvearbeider, sa han videre, etter ham fikk jeg noen penger. De ga jeg til saken vår som så mange andre har ofret. Når noen ofrer det de har da forstår kommunistene i Ruhr det og ofrer med, sa taleren. Magnussen spurte om hvem som sto bak bevegelsen. Jeg må minne om bildene som ble vist. Når kardinaler, kommunister, kapitalister og sosialister står sammen, da skal det mere enn en organisasjon til å forene dem. Det er organisasjoner nok i verden. Det er hjertets forvandling som er det grunnleggende, sluttet dr. Cooper.

Den interessante orientering ble påhørt med stor interesse av de tilstedeværende. Etter lysbilder og taler ble det servert te og smørbrød for deltakerne.